

Publicerad 2015-10-08 13:57 av Bossepoet från Österbotten

En Fyrklöver med Kärleksdikter.

1:a INGÅNG

Kan man känna stegen av det
förflutnas gång på
stigen som nästan osynlig går
under trädens valv.

Kan man känna handens smekning
över stenen yta
där ristaren skrev sitt ord i vemod,

Kanske är det bara tanken
som ger en glimt av
Kärlekens blinda språk,
Glömt och outtalat
men säreget levande.

2:a SMEKNING

Förunderlig vårdag
med duvors kutter
mjukt som en kyss av en vän.

Förunderligt att vinterns dystra
moln förflyktigats.

Förunderlig är den vårvind
som ditt sinne med känslor fyllt.

Förunderligt att allt hände nu,
en vårdag i en park.

3:a UNDRAN

Jag drömmer om dig min vän,
i drömmarnas stoft är du min,
min kära.

Vi svävar högt i vårt oändliga kosmos
smekta av stjärnstoftets vind.
I närhetens fjärmande ljus,
är du min.

4:a FINALE

Kärlek är det ord
dina läppar försiktigt
och sömndrucket försöker
forma

Nyss vaken och ännu
omedveten om allt
bara är vänskap.
Eller kallas denna djupa
gemenskapen kärlek.

Fortfarande rädd för dina
känslors sköra blomma
som kan röjas i detta mytiska ord.
-Kärlek-

© Bosse 8 oktober 2015.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bossepoet från Österbotten med Poeter.se id #53281 innehar upphovsrätten